

המקנה פרק ראשון סוטה

ה

עין משפט
נר מצוה

כא א ב מו"י פ"ב מה"י
דעות הלכה ג :

אפילו עושה זדקה בסתר - שנותן מידו לידו של העני והכי משמע יד הנותנת ליד אף הוא לא ינקא : **דכתיב בים מתן בסתר כו'** - לאו דשיקף
האי קרא בקרא דלעיל אלא רבותא היא שאל"פ שמכפה אף וזימנה אינו מכפר על גסות הרוח : **אזכרה** - שלא יאח גס רוח : **ורם לבכך**
ושכחה - אלהא מגובה לב בלא לידו שכחה ששוכח את צורלו ובשכחה הוא מזהיר השמר לך פן תשכח : **מתמעט** - מחשיבותו : **רומו מעט** -
כיון שרומו מתמעט : **ישנו בעולם** - מתקיים : **והומכו** - ולא חזר ונעשה עניו שממך את עלמו : **ככל** - כאותן שנאלמו בכן כל : **יקפולו** -
מן העולם ימוטו מות ישרים אברהם תורה אור

כתיב ביה וי' בך את אברהם בכל משי
ילחך כתיב ביה ואוכל מכל יעקב כה
כתיב ביה כי חנני אלהים וכי יש לי
כל והכי מפרש בהדיא בצדקת ימייה
רבה (דבשלמא בכל מכל (ג) רבותא יג
הוא שנתברכו בכל אכל וכל אשר יבייה
תתן לי מילתא בעלמא הוא דקאמר) :
כפאסא דשיבלתא - גבה של שבלת
שקורין וכן השבלות הוא כפאסא ונפול
מאליו : **גבוטה גבוטה כור מלקט** -
והיינו ובראש שבלת (ד) שראשה נראית
למעלה מחברותיה : **אחי דכא** - אחי
מגבוהו עד ששוקן אליו והיינו אשוקן
את דכא : **אחי את דכא** - אחי מרכין
שכינתו אליו : **ילמד אדם מדעת קונו** -
לאהוב את הנמוכות : **כל הריס וגבוטה** -
נגון תבור וכמל שכלו שם כדכתיב
למה תלדון הריס וגבוטים (ההלים סח) :
כאשירה - יגדע וישרש אחריה כאשירה
שנרין גידוע אחריה כדכתיב ואברהם
את שמש (דברים יג) : **ונער** - מקין
בתיבות המותם : **שכני בעפר לא**
לאמר - דלישמעט על כל המתים :
שכן לעפר - משפיל עלמו לעפר :
מילתא - מקוננת : **וגבוטה ממתק**
יידע - רישא דקרא ליה ה' ושלם
יראה וגבוה והגבוה ממרחק מקודם
שכתב עליו פורענות ימים רבים יידע :
שכינה מתאוננת ומשכרת עליו כמו
וידע אלמנותיו (יוחאל ט) וידע בהם
אשכי סבות (סופסו"ט) וידע כמביא
למעלה (ההלים עד) לשון שבר : **רואש**
אח גבוטה - לקרבו ולהשתדל עמו
ותשוב בעניו כמו (דנחש ט) כביכול
בתלמה בראשיתה רחמי את אבותיכם
נתתי עיני לקרבם ולחבבם : **ואיכא**
דמתני לה אמספרי לשון פרע - משום
רישא דקרא מלשני בסתר רעהו :
רוח קימעא עוכרהו - פורענות קלה
עורפתו ומאבדתו : **והרשעים** - גסי
הרוח דקרא דלעיל משמעני בשפלים
וגדלואים לחיות רוח שפלים וגו' כי
לא לגולל ארצם עם אוקן שפלים
בעון בלעו וגו' דרכיו רחיתי וגו'
בורא ניב שפתים וגו' אכל הרשעים
שאינן שפלים וגדלואים כים נגרש כים
המגרש ומשליך רפש ויטט לשפתיו
סביביו : **כמה רביעיות** - לגוי מים
אנן רואים שרות קימעא עוכרהו
עוכרת את מימיו : **אדם שאין בו אלא**
רביעית אחת - שברביעיות כל הוא
מתקיים שיעור זה הלכה למשה מסיני
שרביעית דם מת ממנו אהלא מפני
שהיא נפש וקרינא ביה על כל נפשות
מת לא יבא : **אחד משמונה בשמינית** -
בו ויהא דבריו מתקבלין עליהן בעל כרחם :
ומעטרא ליש כי פאסא לשיבלתא - גסות מעט
נאה והוגנת לו לתלמודי חכם ומעטרתו
כסאסא המעטרת את השבלות : **בשמחא דליה ביה** - גסות פורתא לפי שאין בני עירו יראים ממנו ואין בו
כח להוכיחם : **לא ממנה ולא ממקלטה** - לא יספוק אדם לא בצולה ולא במקלטה דמי וזמר מאי דקרי ליה קרא תועבת ה' : **כבשר** - שהוא רך ולא
לכבן שהוא קשה : **לשסחמוון** - להתפלל אוחס קיה בשר יבואו ויתפללו כי הם נשמעים לפני אכל גסי הרוח לא יבואו : **בשר כתיב ביה ונרפא** -
ובשר ב' יהיה בו בעבור שבו ונרפא אדם כי יהיה בעור בשרו נגע לרעת כי תהיה בלדס לא כתיב בשר כתיב ביה ונרפא ונרפא לפי דרך אלה
למד שמי שהוא רך ועניו כבשר קרוב להתרפאות מיסורין הבאין עליו אכל מי שהוא קשה כאלמה לא ירפא למכותיו (י) : **אדם** -
למה נקרא שמו אדם שהוא אפר דם מרה - כלומר כולו הבל לכך אל יתנאה מרה היא ליחלומות מרה היואלה מן המריה שבכבד
ומהגברת בלדס הכל לפי החדשים ושיטי העתים ולפי המאכל שאוכל ועל ידיה באין חליים ונגעים ומלאכות יש שקורין בדברי
כרופאים מריה שחורה ויש שקורין מריה אדומה : **שאלו** - מקום שאלו ביהו : **נפסח** - מתמעט מחשיבותו ונעשה פחות בלגשים :
(*) (ג"כ פנ"ג)

ד"ה מ"ו

מסות יג: שבוטע ד.
עירובין לו: נחמיס קי.
נמחוס אט: ע"ז נה:

[פולחיתא מגילה כ"ט.]

[שבע מינות הללו לא
מכרו בע"י]

[גריסת הילקוט שבוכי
בעפר לא נאמר וכו']

[ג"ל השפ"ל רע"ז]
[פ"י אדם גדול חלק כבוד
למי שהוא גדול כמותו
עודך ערך גב ג']

[שבת ג"א]

הגהות הב"ח
(א) ג"כ דכתיב בה מתן
בשטר : (ב) שם אלא
רביעית אחת. ת"ז וי"ז
ס"א דם : (ג) רש"י ד"ה
דשלמא בכל מכל כל
רבותא : (ד) ד"ה גבוטה
וכי שבלת ימלו כשבלת
שראשה נראית : (ה) ד"ה
אחד משמונה וכו' שובלא.
ג"כ וי"ז כ"ב דף ג'
דמפרש שם מהו עוכלה :
(ו) ד"ה כשר וכו' רפואה
למכותיו הרוח קימעא
עוכרהו בס"ד : (ז) תוס'
ד"ס כל וכו' ומלוי
בכיתת מלוי :

רומו מעט ושמה תאמר ישנו בעולם ת"ל ואינוננו ואם חזיר בו נאסף בזמנו
כאברהם אבינו שנאמר ו'הומכו ככל יקפצון כאברהם יצחק ויעקב דכתיב בהו
בכל מכל כ"ל ואם לאו ובראש שבלות ימלו מאי ובראש שבלות רב
הונא ורב הסדא חד אמר כי סאסא דשיבלתא וחד אמר כשיבלות עצמה
בשלמא למאן דאמר כי סאסא דשיבלתא היינו דכתיב ובראש שבלות אלא
למאן דאמר כי שובלתא עצמה מאי ובראש שבלות אמר רב אסי וכן תנא
דבי רבי ישמעאל משל לאדם שנכנס לתוך שדרו גבוהה גבוהה הוא מלקט :
ואת דכא ושפל רוח רב הונא ורב הסדא חד אמר אתי דכא וחד אמר אני את
דכא ומסתברא כמ"ד אני את דכא שהרי הקב"ה הניח כל הריס וגבוהות והשרה
שכינתו על הר סיני ולא גבה הר סיני למעלה א"ר יוסף לעולם ילמד אדם
מדעת קונו שהרי הקב"ה הניח כל הריס וגבוהות והשרה שכינתו על הר סיני
(*והניח כל אילנות טובות והשרה שכינתו בסנה) א"ר אלעזר כל אדם שיש
בו גסות הרוח ראוי לגדעו כאשירה כתיב הכא ורמי הקומה גדועים וכתיב
התם ואשיריהם תגדעון וא"ר אלעזר כל אדם שיש בו גסות הרוח אין עפרו
נגער שנא הקיצו ורננו שכני עפר שככי בעפר לא נאמר אלא שכני עפר
מי שנעשה שכן לעפר בחייו ואמר ר' אלעזר כל אדם שיש בו גסות הרוח
שכינה מיללת עליו שנאמר ו'גבוה ממרחק יידע דרש רב עיורא ואיתימא רבי
אלעזר בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם *גבוה
רואה את הגבוה ואין גבוה רואה את השפל אבל מדת הקב"ה אינו כן הוא
גבוה ורואה את השפל שנא כי רם ה' ושפל יראה אמר רב הסדא ואיתימא
מר עוקבא כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני יכולין לדור
בעולם שנא מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו
לא אוכל אל תקרי אותו אלא אותו לא אוכל איכא דמתני לה אמספרי לשון הרע
שנא מלשני בסתר רעהו אותו אצמית א"ר אלכסנדרי כל אדם שיש בו גסות
הרוח אפילו רוח קימעא עוכרתו שנאמר והרשעים כים נגרש ומה ים שיש בו
כמה רביעיות רוח קימעא עוכרתו אדם שאין בו אלא *רביעית (ג) אחת עכ"ל
א"ר חייא בר אשי אמר רב ת"ח צריך שיהא בו אחד משמונה בשמינית א"ר
הונא בריה דרב יהושע ומעמרא ליה כי סאסא לשבלתא אמר רבא *בשמתא
דאית ביה ובשמתא דלית ביה א"ר נחמן בר יצחק ל"א מינה ולא מקצתה מי
וזמר דכתיב ביה ת'ועבת ה' כל גבה לב אמר חזקיה אין תפלתו של אדם
נשמעת אא"כ משיס'בו כבשר שנא והיה מדי דרש בהדרשן [וגו'] יבא כל בשר
להשתחרות וגו' א"ר זורא בשר כתיב ביה ונרפא אדם לא כתיב ביה ונרפא
א"ר יוחנן אד"ס א"ר פר"ד מ"ר"ה בשר ב"ישה ס'רוחה ר"מה איכא דאמרי שאול
דכתיב בשין א"ר אשי כל אדם שיש בו גסות הרוח לסוף נפתח שנאמר

ולשאת
מסקל קטן הוא והיינו (ס) עוכלא * כלומר לריך שיהיה בו מעט גאוה שלא יהו קלי הראש מסחוללין
גסות מעט נאה והוגנת לו לתלמודי חכם ומעטרתו
כסאסא המעטרת את השבלות : **בשמחא דליה ביה** - גסות פורתא לפי שאין בני עירו יראים ממנו ואין בו
כח להוכיחם : **לא ממנה ולא ממקלטה** - לא יספוק אדם לא בצולה ולא במקלטה דמי וזמר מאי דקרי ליה קרא תועבת ה' : **כבשר** - שהוא רך ולא
לכבן שהוא קשה : **לשסחמוון** - להתפלל אוחס קיה בשר יבואו ויתפללו כי הם נשמעים לפני אכל גסי הרוח לא יבואו : **בשר כתיב ביה ונרפא** -
ובשר ב' יהיה בו בעבור שבו ונרפא אדם כי יהיה בעור בשרו נגע לרעת כי תהיה בלדס לא כתיב בשר כתיב ביה ונרפא ונרפא לפי דרך אלה
למד שמי שהוא רך ועניו כבשר קרוב להתרפאות מיסורין הבאין עליו אכל מי שהוא קשה כאלמה לא ירפא למכותיו (י) : **אדם** -
למה נקרא שמו אדם שהוא אפר דם מרה - כלומר כולו הבל לכך אל יתנאה מרה היא ליחלומות מרה היואלה מן המריה שבכבד
ומהגברת בלדס הכל לפי החדשים ושיטי העתים ולפי המאכל שאוכל ועל ידיה באין חליים ונגעים ומלאכות יש שקורין בדברי
כרופאים מריה שחורה ויש שקורין מריה אדומה : **שאלו** - מקום שאלו ביהו : **נפסח** - מתמעט מחשיבותו ונעשה פחות בלגשים :
(*) (ג"כ פנ"ג)

ולשאת
מסקל קטן הוא והיינו (ס) עוכלא * כלומר לריך שיהיה בו מעט גאוה שלא יהו קלי הראש מסחוללין
גסות מעט נאה והוגנת לו לתלמודי חכם ומעטרתו
כסאסא המעטרת את השבלות : **בשמחא דליה ביה** - גסות פורתא לפי שאין בני עירו יראים ממנו ואין בו
כח להוכיחם : **לא ממנה ולא ממקלטה** - לא יספוק אדם לא בצולה ולא במקלטה דמי וזמר מאי דקרי ליה קרא תועבת ה' : **כבשר** - שהוא רך ולא
לכבן שהוא קשה : **לשסחמוון** - להתפלל אוחס קיה בשר יבואו ויתפללו כי הם נשמעים לפני אכל גסי הרוח לא יבואו : **בשר כתיב ביה ונרפא** -
ובשר ב' יהיה בו בעבור שבו ונרפא אדם כי יהיה בעור בשרו נגע לרעת כי תהיה בלדס לא כתיב בשר כתיב ביה ונרפא ונרפא לפי דרך אלה
למד שמי שהוא רך ועניו כבשר קרוב להתרפאות מיסורין הבאין עליו אכל מי שהוא קשה כאלמה לא ירפא למכותיו (י) : **אדם** -
למה נקרא שמו אדם שהוא אפר דם מרה - כלומר כולו הבל לכך אל יתנאה מרה היא ליחלומות מרה היואלה מן המריה שבכבד
ומהגברת בלדס הכל לפי החדשים ושיטי העתים ולפי המאכל שאוכל ועל ידיה באין חליים ונגעים ומלאכות יש שקורין בדברי
כרופאים מריה שחורה ויש שקורין מריה אדומה : **שאלו** - מקום שאלו ביהו : **נפסח** - מתמעט מחשיבותו ונעשה פחות בלגשים :
(*) (ג"כ פנ"ג)

גליון הש"ס
תוס' ד"ה אדם שאין
בו גבוה מעט נאה
והוגנת לו לתלמודי
חכם ומעטרתו
כסאסא המעטרת את
השבלות : **בשמחא
דליה ביה** - גסות
פורתא לפי שאין בני
עירו יראים ממנו ואין
בו כח להוכיחם : **לא
ממנה ולא ממקלטה** -
לא יספוק אדם לא
בצולה ולא במקלטה
דמי וזמר מאי דקרי
ליה קרא תועבת ה' :
כבשר - שהוא רך ולא
לכבן שהוא קשה :
לשסחמוון - להתפלל
אוחס קיה בשר יבואו
ויתפללו כי הם נשמעים
לפני אכל גסי הרוח לא
יבואו : **בשר כתיב
ביה ונרפא** - ובשר ב'
יהיה בו בעבור שבו
ונרפא אדם כי יהיה
בעור בשרו נגע לרעת
כי תהיה בלדס לא כתיב
בשר כתיב ביה ונרפא
ונרפא לפי דרך אלה
למד שמי שהוא רך
ועניו כבשר קרוב
להתרפאות מיסורין
הבאין עליו אכל מי
שהוא קשה כאלמה
לא ירפא למכותיו (י) :
אדם - למה נקרא
שמו אדם שהוא אפר
דם מרה - כלומר
כולו הבל לכך אל
יתנאה מרה היא
ליחלומות מרה
היואלה מן המריה
שבכבד ומהגברת
בלדס הכל לפי
החדשים ושיטי
העתים ולפי
המאכל שאוכל
ועל ידיה באין
חליים ונגעים
ומלאכות יש
שקורין בדברי
כרופאים מריה
שחורה ויש
שקורין מריה
אדומה : **שאלו** -
מקום שאלו
ביהו : **נפסח** -
מתמעט
מחשיבותו
ונעשה פחות
בלגשים :
פ"י (תש"א) :

המקנא פרק ראשון סוטה

הא גופא קשיא • תימנה לרבי אמאי לא נקט הכא לישנא דרשב
 מס' מכות (דף ג.) כיצד העדים נעשים זוממים כיצד אין העדים
 נעשים זוממים ומצבי ליה הכא נמי הוה ליה למימר הכי כיצד מקנא לה
 כיצד אין מקנא לה מצבי ליה והתם מתרץ פסיר אבל הכא אפילו לפי
 התיורן הוה ליה למימני כיצד אין מקנא

ולשמה ולספחת • על ידי שמכח ענמו בה לירי ספחת שאינו עיקר
 באכאים חלף נספח וטפל • טפילה • דבר שאינו חסוד בעלמו חלף נספח
 באחרים • ספחני נא • אספני נא (ב) כצנאות בית עלי משמע קרא
 אעמוד כהנים גדולים אחרים שיוצאו את חכני ורעני מגדולתם ולימטרו
 תורה אור לבקש מהם לאוספס ולקולטם חלף:

בב א מיי"ח פ"א סב"ג
 דעות הלכה ד:
 בב ב מיי"ח פ"א סב"ג
 סוטה הלכה ד ה
 ספג עשין ו' טו"ט
 פ"ה ס"ה קמח סוף ו':

ו ולישאת ולספחת * ואין שאת אלא לישון גבוה וייקרא **אל** אחת הסכונו' • בח"ח מן המשמרות: [משמעות ו:]
שנא ועל [כל] ההרים הרמים ועל [כל] הגבעות **י** שכר עולם כידור ולא שכר קרבן אחי:
 הנשאות ואין ספחת אלא טפילה שנאמר **זכחי** • כל הזכחים במשמע: כהנס
ספחני נא אלא אחת הבהונות לאכל פת לחם **א** * ד יחושע בן לוי בא וראה כמה גדולים
א * ד יחושע בן לוי בא וראה כמה גדולים **נמוכי** הרוח לפני הקב"ה שבשעה שבת
 המקרש קיים אדם מקריב עולה שבר עולה **ב** יבדו מנחה שבר מנחה בידו אבל מי שדעתו
 שפלה מועלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל **הקרבנות** כולם שנאמר **ובו** אלהים רוח
 נשברה ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת **שנאמר** **לב** נשבר ונדכה אלהים לא תבוה
ואמר ריב"ל **כל** השם אורחותיו בעולם הזה **זובה** ורואה בישועתו של הקב"ה שנאמר
ישם דרך אראנו בישע אלהים אל תקרי **ה** **ושם** אלא ושם דרך: [כיצד מקנא לה
 כו'] : **הא** גופא קשיא אמרת אמר לה בפני **שנים** אל תדברי עם איש פלוני זה אלמא
 דבור סתירה הוא והדר תני דיברה בעמועדי **מותרת** לביתה ומותרת לאכול בתרומה
 אלמא דבור לא כלום הוא אמר אביי התי **קאמר** אל תדברי ודברה אל תדברי ונסתרה
(ולא כלום) אל תסתרי ודברה עמו עדיין **מותרת** לביתה ומותרת לאכול בתרומה
 נכנסה עמו לבית הסתר ושהתה כדי טומאה **אסורה** לביתה ואסורה לאכול בתרומה:
ואם מת חולצת: **אמאי** תתייבם נמי יבומי
אמר רב יוסף אמר קרא **ויצאה** מביתו **והלכה** והיתה לאיש אחר לאיש אחר ולא
 ליבם **אל** אילו אלא מעתה חליצה נמי לא **תיבעי** **אל** אילו איתיה לבעל מי לא בעיא
 גמ השתא נמי תיבעי חליצה ואית דאמרי **אמר** רב יוסף רחמנא אמר ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר דלא ליסתריה **לביתיה** ואת אמרת תתייבם נמי יבומי
אמר ליה אביי אלא מעתה לא יאמר **תינשא** דלא תיסתריה לביתיה אמר ליה **מי**

כפול הוא בחמיי' **מ"ק ס.**

הגהות הב"ח

(ח) גמ' אל תקרי ושם
 י"ב ושם כס"ו כמו מי
 שם סה לאדם פירוש
 ששם דרכו נדרכי השם
 אל תקרי ושם כס"ו
 חלף כס"ו מענין שומה
 כ"ד: (ב) רש"י ד"ה
 ספחני וכו' נא (כצנאות)
 ספחני וכו' נא (כצנאות)
 (ג) תוס' ד"ה לאמר וכו'
 דוקא ליבם כדאמרי
 כמשמען כ"ל והייתה
 משום דלמיתא פליה ליבומי
 מתקן: (ד) ד"ה אילו
 וכו' נא דמיתא לבעל
 הכיין דטומאה כתיב בה
 הכי סוף כפרה גמורה
 וגזירת וכו' והל"ה
 חיימטע כפרת יבומין
 מדין:

לה וגדלה להכי לא פריך הכא משום
 דמני למימר אל תדברי דרישא פירושו
 סתירה הדייק קינני גמור וחי שפיר
 לשנא דכילד מקנא לה ולא קשיא מידי
 אלא יראא לסיפא ו"פ הכא חלמא
 פירוש דמתני' דדיבור סתירה הוא
 מדקתני כיצד מקנא ולשון נקי הוא
 כדקני כפרק קמא דכתובות (דף יג.)
 ראה מדרבת ומפרש בגמ' מתי מדרבת
 נסתרה ח"כ תיקשי סיפא דקתני דיברה
 עדיין מותרת לביתה ופי' פירוש דדיבור
 דמתני' סתירה אמאי מותרת חלף
 דיבור ממש הוא ולפי הירושלמי משמע
 דבני לתרוי דדיבור דרישא סתירה
 אלא דקניק לשון נקי והכי חייח הסם
 סוף דבר שדבר עמו הא אם
 נסתרה עמו ולא דברה אין סתירה
 כלום פירוש כמתיה דברה אחא
 מימר לך אפי' דברה עמו ולא נסתרה
 עדיין מותרת לביתה לשון נקי הוא
 מתני' פי' דיבור דרישא לשון נקי מיח
 דסיפא חית לן למימר על כרחק
 דיבור ממש:

מנהיין מנ: ע"ה

לאחר

ולא ליבם: אין להקשות
 מפרק האשה שפלו לה
 נכסים (כתובות דף פ"א) במשמעותן
 דקומתה יבם דפריך הסם והא בעינן
 לכשתנשאי לאחר תסלי מה שכתוב
 ליכי אמר רב אשי יבם כמו אורי
 דמי דלענין לשון תנאי כ"ד שרייה
 כאחר אבל באחר דקרא אין האח
 בכלל והכי נמי משמע בפרק אין
 מקיישין (ערכין דף כה) דקתני אם
 מחר את השדה לאיש אחר לאחר ולא
 לכן או איט אלא אחר ולא לאחר
 כשאר אומר איש אחר את אומר
 הא מה אני מקיים לאחר לאחר ולא
 לכן דמשמע טעמא דכתיב איש
 הא לאו הכי לא הוה את בכלל אחר
 וכ"ש גבי יבם דבא מכה גשואי
 חנו דלאו אחר הוא והכי אמרינן
 ספ"ק דקידושין (דף יג.) אמר
 קרא פן ימות במלחמה ואיש אחר
 יקחנה מתקוף לה רב שיטא בריה

[עיינין תוס' קידושין יג:
 ד"ה חלה וכו' כהנחיה
 פ"ה ד"ה יבם]

ע"י ה"פ

דבר יגרשנה כספר כריתות ויאלה מביתו כלומר ובכל ד' שפאל
 מביתו בין ע"י גירושין בין ע"י מיתה אם באת לישא לאיש אחר
 כנשא ולא ליבם שאינו אחר אלא נשואין של זו שמכח נשואי ראשון
 היא נזקקת לו: **אי** הכי מיליט נא לא חיביעי • דהא פטריה רחמנא
 ושרייה לאיש אחר בכל ענין שפאל מביתו אחר שנמלא בה ערות
 דבר: **אילו** איסיס לבעל • מי משתריח בלא גט הא כתיב וכבד לה
 ספר כריתות אפי' מלא בה ערות דבר כריתות בעיא השתא נמי בעי'
 חליה דייבם במקום בעל קאי: **אית** דאמרי • דהכי שני רב יוסף לעיל
 רחמנא אמר כו' ליה לבעלה לגרש' מביתו כשמלא בה ערות דבר כי הכי
 דלא תיסתרי לביתיה כדאמר לעיל' זמנא צביתא כי קריא לשומשמת:
 מי

[דף יג:]

אלא ליואלת משום סתירה כיון דנפקא לן סוטה ודאית מטומאה דכתיב בה: **אילו** איתיה לבעל מי לא בעיא גט • הקשה רבי בשם
 ר' זכריות בר מרדכי **אל** הוא סוטה ודאית ואילונית היכא דהכי בה ודאית סריס דבעו גט מבעל היכא דחיתיה ופ"ה פטורות מיבם בלא
 חליה ויש לתרץ סוטה ודאית לא דמיה להכא (ד) כיון דטומאה סתם הרי היא כפרה גמורה דגזירת הכתוב הוא דפטורות ואשת סריס ואילונית
 היכא דחיתיה לבעל שרו ליה והפ"ה אישעט בפ"ק דיבמות **מדיון** יבום דלא לך דין כלל אבל סוטה ספק לא אישעט חלף גבי איסורא
 דבעל וקמשע לן קרא כיון דבא מכה גשואי אחוי הרי הוא במקום בעל דלסורה לו ליבם אבל חליה בעיא:
דלא ליסתריה לביתיה ואת אמרת תתייבם נמי יבומי • רבינו חננאל הטעים דבדיו ופירש רחמנא אמר אשר לא יבנה לבנות ולא לסתור:
 מי

[דף יג. וכו.]